

פרשת צו – זכור

"עמלק" כסמל לרוע ולעוול שקיים בתודעה-

המלחמה בעמלק היא המלחמה בעוול וברוע שבעולם, הקשורים מאז ימי בראשית בטבעם האנושי של כל יצורי אנוש, ובעניין זה אין ישראל שונים משאר גויי הארצות.

'עמלק' אינו רק כינוי לאותו אדם או עם שתקף את ישראל בצאתם ממצרים, אלא הוא סמל הרשעה והעוולה.

אין זו רק מלחמת המצווה המוטלת על ישראל בלבד אלא היא אפילו 'מלחמת ה' בעמלק' מלחמת "מדור דור" (שמות י"ז/ט"ז).

(ישעיהו לייבוביץ- שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע)

מוציאין שני ס"ת. באחד קוראין בפרשת השבוע ובשני למפטיר בפרשת תצא – זכור. מפטירין: "כה אמר ה' פקדתי.. " (שמואל א', ט"ו).

מוצ"ש נוהגין בו כל דיני פורים. ערבית בשמו"ע - "אתה חוננתנו", "על הניסים". (לוח א"י הרב טוקצינסקי)

שעור פרשת השבוע: גילי זיוון

ש ב ת		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	17.28	זמן תפילין /טלית	5.00
מנחה א' 14.00	ב' 17.35		
ערבית ושיעור		סוף זמן ק"ש	8.47
שחרית א'	6.45	שקיעה	17.49←17.52
שחרית ב'	8.30	מנחה א' (בחד"א)	13.15
קידוש	11.30	מנחה וערבית	17.40
מנחה	12.30, 13.30	צאת הכוכבים	18.09
לימוד 'דור לדור'	17.45	ערבית	20.10
צאת השבת	18.24	שחרית נוער	7.30

שבת
שלום

למה התחפש הכהן?

מנהג התחפושות בימי הפורים, מנהג חדש הוא ואעפ"כ הפך זה מכבר להיות "כרטיס הביקור" של חג הפורים. המהדרים במצווה על פי רוב הם הילדים, אנו המבוגרים יותר ביישנים. והנה באה התורה בפרשתנו ומייחדת לכהן העובד ציווי על החלפת בגדים או במילים אחרות, התחפושות.

למה מתחפש הכהן ומתי?

ג. וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בַד, וּמְכַנְסֵי-בַד יִלְבֹּשׁ עַל-בְּשָׂרוֹ, וְהָרִים אֶת-הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת-הָעֵלָה, עַל-הַמִּזְבֵּחַ; וְשָׂמוּ, אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ. ד. וּפָשַׁט, אֶת-בְּגָדָיו, וְלִבֵּשׁ, בְּגָדִים אֲחֵרִים; וְהוֹצִיא אֶת-הַדָּשָׁן אֶל-מַחוּץ לַמִּחְנֶה, אֶל-מְקוֹם טְהוֹר.

בפסוקים הנ"ל הנזכרים בתחילת הפרשה מצווה התורה על מצוות תרומת הדשן. תרומת הדשן היא פעולת הרמת שיירי הקורבנות- האפר מעל המזבח והורדתו מהמזבח לריצפת המקדש, ולבסוף הוצאתו מחוץ למחנה. מצווה זו שנראית שולית וחסרת הוד וקדושה הפכה ברבות השנים לאחת מהמצוות החשובות והנחשקות ביותר בעבודת המקדש.

גם שמה של המצווה מעיד עליה – "תרומה" ולא "נקיון" או "השלכת פסולת" וכד'

והנה בלי משים מחנכת אותנו התורה פרק בהלכות דרך ארץ. לא פועלי נקיון ולא חברות כוח אדם הם שמנקים (תורמים) את המזבח אלא הכהנים בעצמם! זאת ועוד, על הכהן התורם את הדשן מן המזבח לקדש (לרחוץ) ידיו ורגליו ולהחליף בגדים. במהלך הדורות ניסו לעמוד פרשנים שונים על משמעותה של החלפת הבגדים הנזכרת ביתר פירוט בפסוקים לקראת תרומת הדשן. ביניהם רש"י: "ופשט את בגדיו" – אין זו חובה אלא דרך ארץ שלא ילכלך בהוצאת הדשן בגדים שהוא משמש בהן תמיד"

דהיינו הכהן פושט את בגדיו היפים ולובש בגדי כהונה ישנים יותר ובלויים. לא החשש ללכלוך הבגדים הוא המניע להחלפתם אלא כבוד שמיים, כמו שממשיך רש"י ומצטט את דברי חז"ל: "בגדים שיבשל בהם קדרה לרבו, אל ימזוג בהם כוס לרבו".

אמנם פרשנים אחרים ראו בהחלפת הבגדים ציווי על הכהן להתהדר בבגדים יפים וטובים! כך מפרש ר' בחיי בן אשר:

"ולמדנו מזה כי גם במצוות הרמת הדשן שהיא עבודה קלה (שאינה נחשבת) ציווה הקב"ה שיתהדר בה הכהן לפניו, שילבש בגדי כהונה ובהם ירים את הדשן."

ממשיך ר' בחיי ולומד מכאן יסוד חשוב בעבודת ה': "וכל זה הערה ודרך חיים לכל מי שמתקרב לקב"ה באחת מהעבודות או מי שמתעסק באחת ממצותיה של תורה שיתהדר לפניו יתברך בעשותו אחת מכל מצוות ה' שישפיל כבוד עצמו לכבוד השם יתברך אפילו בעבודה קלה שבהן"

הנה כי כן באה החלפת הבגדים לפעול בנפש הכהן מידות ענוה וצניעות. דווקא מתוך תחושת החשיבות העצמית המתגלמת בלבישת בגדי כהונה טובים והדורים, דווקא כך, תחלחל בליבו של הכהן המתעסק באפר המזבח תחושת הצניעות בעמידה מול מלך מלכי המלכים ובתודעתו תיקבע ההבנה כי גם במצוות ומעשים קטנים, קלים (ואפילו בזויים) אפשר לעבוד את ה' באמת.

נזכה בע"ה גם אנו בימי הפורים הבעל"ט שבהחלפת הבגדים (תחפושות) נפעל בנפשותינו מידות טובות של דרך ארץ, צניעות וענוה, ונזכה לעבוד את ה' בתמימות ובשמחה.

"והלכת בדרכיו" – קובץ הלכות לחג הפורים תשצ"ד

מאת: הרב ארי סט

"החיבור הזה לא חיברתיו ללמד לבני האדם את אשר לא ידעו, אלא להזכירם את הידוע להם כבר ומפורסם אצלם פרסום גדול..." (מתוך הקדמת רמח"ל ל"מסילת ישרים")

פרשת זכור:

- א. בשבת שלפני חג הפורים קורא המפטיר בספר דברים - 'זכור את אשר עשה לך עמלק'. יש אומרים שחיוב קריאת פרשה זו פעם בשנה היא מן התורה (שו"ע, סי' תרפה, ז).
- ב. בעל הקורא צריך לכוון להוציא ידי חובה את השומעים בקריאת פסוקי 'זכור'. גם השומעים יכוונו לצאת בקריאת הקורא (מ"ב שם, ס"ק יד).
- ג. לדעת פוסקים רבים נשים פטורות מקריאת פרשת זכור, אבל נהגו הנשים לבוא לבית הכנסת לקריאה זו (יחווה דעת א, פד).
- ד. קריאה נוספת של פרשת 'זכור' תתקיים בשבת בשעה 13:30 בבית הכנסת לפני תפילת מנחה.

קריאת המגילה:

- א. כל איש ואישה שהגיעו לגיל מצוות חייבים לשמוע את קריאת המגילה פעמיים – בליל פורים וביום פורים. מטרת הקריאה היא לפרסם את נס ההצלה הגדול לו זכינו בימים ההם בזמן הזה.
- ב. במוצ"ש נאחר את זמן תפילת ערבית (18:55) על מנת שהציבור יוכל להתכוון לקריאת המגילה (הבאת מגילות, תחפשות וכו'). בצאת השבת (18:25) יש לומר 'ברוך המבדיל בין קודש לחול', ורק אז מותר להתחיל את ההכנות לתפילה ולקריאת המגילה. הבדלה תיערך בבית הכנסת לאחר סיום התפילה. מי שרגיל בכל מוצ"ש להבדיל בביתו - לא לשכוח להבדיל לאחר קריאת המגילה.
- ג. בעל הקורא מברך שלוש ברכות לפני הקריאה – 'על מקרא מגילה', 'שעשה ניסים', 'שהחיינו' (שו"ע סי' תרצב, א). הקורא יכוון להוציא את הציבור ידי חובה בברכות ובקריאה, וכן כל אחד מהשומעים יכוון לצאת ידי חובה בברכות ובקריאה של הקורא (שו"ע סי' תרצ, יד).
- ד. אין לדבר ולשוחח באמצע הקריאה. כאשר האדם משוחח הוא אינו מאזין לקריאת המגילה, ואם הפסיד אפילו מילה אחת מהמגילה – לא יצא ידי חובה (שו"ע סי' תרצ, ד).
- ה. נהגו לקרוא בקול את ארבעת פסוקי הגאולה. בעל הקורא יחזור על פסוקים אלו כדי שכל הציבור ישמע אותן מתוך מגילה כשרה (שו"ע סי' תרצ, יז).
- ו. צריך לקרוא בנשימה אחת את עשרת בני המן. ונהגו להתחיל מ'חמש מאות איש... עשרת'. בעל הקורא ימתין עד שהציבור יקרא ואז יקרא בקול מתוך המגילה (שו"ע סי' תרצ, טו).
- ז. מי שהחסיר מספר מילים, יכול להשלים אותן מהמגילה המונחת לפניו, ואפילו איננה כשרה (שו"ע סי' תרצ, ג ובמשנה ברורה ס"ק ז).
- ח. מנהג הכאת המן הוא מנהג קדום וחשוב, אך חשוב יותר לשמוע את סיפור המגילה, לכן נשתדל לשמור על המנהג בגבולות הטעם הטוב, כך שיתאפשר לשמוע את כל סיפור המגילה ברצף (שו"ע סי' תרצ, יז ובמשנה ברורה ס"ק נט-ס). אלו דברי המשנה ברורה על קיום מצוות חינוך בהבאת ילדים קטנים לקריאת מגילה (סימן תרפט ס"ק יח): "ועכשיו, בעוונותינו הרבים, נהפוך הוא. שלבד

שאינם שומעים אלא הם מבלבלים שגם הגדולים אינם יכולים לשמוע וכל ביאתם הוא רק להכות את המן ובוזה אין האב מקיים מצות חינוך כלל. ובאמת מצד מצות חינוך צריך כל אב להחזיק בניו הקטנים אצלו ולהשגיח עליהם שישמעו הקריאה וכשיגיע הקורא לזכור שם המן האגגי רשאי הקטן להכותו כמנהגו אבל לא שיהיה זה עיקר הבאת הקטן לבית המדרש".

ט. בסוף הקריאה **לאחר גלילת המגילה** יברך בעל הקורא ברכת 'הרב את ריבנו' (שו"ע סי' תרצ, יז). אין לדבר עד סיום ברכה זו.

י. את המגילה יש לקרוא על הסדר ולא למפרע, לכן מי שאחר לקריאה והחסיר כמה פסוקים, לא יכול להשלים לאחר מכן את הפסוקים שהחסיר. עליו לשמוע את המגילה מהתחלה (שו"ע סי' תרצ, ו).

יא. בברכת 'שהחיינו' בקריאת היום יש לכוון גם על שאר מצוות היום (משלוח מנות, מתנות לאביונים וסעודת פורים).

יב. מי שמתכנן נסיעה לירושלים בימי הפורים (ראשון-שני) כדאי שיברר קודם מתי הוא אמור לחגוג את חג הפורים, מכיוון שלפעמים גם אנשי סעד יחויבו לחגוג בטי"ו באדר.

קריאת מגילה לנשים:

- א. אישה יכולה לקרוא את המגילה, ולכל הדעות אף להוציא נשים ידי חובתן.
- ב. על פי פסק הרמ"א נשים אינן חייבות בקריאת מגילה אלא בשמיעה בלבד. לכן תברכנה לפני הקריאה "אשר קידשנו במצוותיו וציוונו **לשמוע מגילה**" (שו"ע סי' תרפט, ב).
- ג. גם הנשים תברכנה לאחר הקריאה ברכת 'הרב את ריבנו' (יביע אומר ח', או"ח נו, ציץ אליעזר יג, עג).

מתנות לאביונים:

- א. כל איש ואישה שהגיעו לגיל מצוות חייבים לתת **שתי מתנות לשני אביונים** ביום הפורים.
- ב. גובה מינימלי למתנה הוא שווה פרוטה, וכל המוסיף – הרי זה משובח (משנה ברורה סי' תרצד, ס"ק ב).
- ג. כל מי שנותן מכספו לועדת הצדקה של הקיבוץ עבור מתנות לאביונים, יקיים את מצוות היום ע"י שליחים. המתנות יחולקו ביום הפורים למשפחות נזקקות באזורנו.

משלוח מנות וסעודת פורים:

- א. כל איש ואישה שהגיעו לגיל מצוות חייבים לשלוח **משלוח אחד הכולל שתי מנות** לאיש או אישה ביום הפורים על מנת להרבות אהבה ושמחה בינינו.
- ב. המשלוח צריך להכיל שני מיני מאכלים שונים (ואפילו אם ברכתם דומה הם נחשבים כשני מינים, כמו עוגה ובייגלה). בקבוק יין או משקה אחר נחשב גם הוא כמנה. את משלוח המנות יש לשלוח ביום ולא בלילה (שו"ע סי' תרצה, ד).
- ג. אבל חייב בכל מצוות היום. נהגו שאין שולחים מנות לאבל כל י"ב חודש, ומותר לשלוח למשפחתו (שו"ע סי' תרצו, ו).
- ד. כדאי וראוי להרבות יותר במתנות לאביונים ממשלוח המנות ומסעודת הפורים (רמב"ם הלכות מגילה פרק ב, יז).
- ה. סעודת הפורים שאכלה בלילה לא יצא ידי חובתו, שכך הוא לשון המגילה **ימי משתה ושמחה**. אמנם נהגו להרבות בסעודה גם בלילה (שו"ע סי' תרצה, א).

- ו. בברכת המזון (וכן בתפילה) יש להוסיף 'על הניסים'. מי ששכח יכול להוסיף בסוף ברכת המזון 'הרחמן הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות כשם שעשה לאבותינו...'. אם שכח גם שם – לא יחזור לברך (שו"ע סי' תרצג, ב וכן סי' תרצה, ג).
- ז. גם מי שסיים את סעודת הפורים בלילה יאמר 'על הניסים'.
- ח. ראוי להרבות בשתיית יין בסעודה זו, זכר לנס המגילה שהתרחש כולו סביב למשתאות היין. מי שיודע ששתייה כזו תגרום לו להתנהגות שאיננה ראויה – ימעיט בשתייה (שו"ע סי' תרצה, ב. ביאור הלכה שם ד"ה עד דלא ידע).

'ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר' – כן תהיה לנו!

ז' ת' ל' ב' ע' א' ס' ת' ר' מ' ל' כ' ו' ת' אירוועי "קריאה" לכהילת ז'שות ס'עד – תשע"ד

פורים כבר בשער וכמסורתנו מזה שנים, נקיים גם השבת, שבת 'זכור' (שבת פר' "צו", יג' אדר תשע"ד) תפילת מנחה לנשים וקריאת "זכור".

נפגש בשעה 13.15 במועדונית של החטיבה.
13.15 תפילת מנחה וקריאת "זכור"
13.30 שיעורה של רותי לזר.

"הכל חייבין במקרא מגילה, הכל כשרין לקרות את המגילה לאתויי מאי? לאתויי נשים, וכדר' יהושוע בן לוי, דאמר ר' יהושע בן לוי נשים חייבות במקרא מגילה, שאף הן היו באותו הנס" בבלי, ערכין, דף ב: ג.

נשות סעד – מבוגרות וצעירות, סבתות ונכדות, תושבות וחברות, מקומיות ואורחות!

גם השנה אנחנו ממשיכות במסורת ומזמינות את כולכן לשמוע מגילה בבוקרו של חג הפורים:
(יום ראשון, י"ד אדר תשע"ד, 16.3.14) מפי נשים ועבור נשים, כדת וכדין,
בשעה 8.30 בבית כנסת שבמועדונית!

כואכן מוזמנות!

נשים יקרות

רגע אחרי שתהפוך בת הטוחן לנסיכה
נצא כל נשות הממלכה בריקודי שמחה
במשתה הנשים אשר במועדון לחבר
שיהפוך לערב אחד ליער קסום וזוהר
כל הפיות והנסיכות לפזז מוזמנות
עם שתייה ומוסיקה טובה בשלל סגנונות
באנה בשמחה!

הלוות הארכת

ביום חמישי - נערכה חתונתם של יצחק לוי ובחירת לבו איילת לבית שריב והשמחה היתה גדולה. את החופה ערך רבו של יצחק בעבר – הרב אברהם ישראל, המכהן כיום ראש ישיבת סוסיא ואת הכתובה קרא הרב ארי. להקתם של רועי גולן וזמיר פראווי – 'אני לדודי', הנעימה את הערב והקפיצה את האורחים בסיוע המרקיד שנכנס לתמונה בהמשך ושילב סגנונות כך שכל אחד יוכל למצוא את מקומו בחגיגה. נציין ששלושה מבין ששת חברי הלהקה הם חברי/תושבי סעד- רועי גולן, זמיר פראווי ואסף סוברי אליהם מצטרף אביב קסט, השוהה כרגע בחו"ל. ונגיע לתפריט.. גם הוותיקים והקנאים שבטבעונים הביטו במנות, שפשו עיניהם בתדהמה ואף דרשו ונכנסו למטבח בכדי לפגוש את השף יוסי ולהודות לו על כל הטוב. הפעם הציג 'קייטרינג סעד' שיא של כל הזמנים וייתכן שייכנס אף לספרו של גינס. מדובר בתחליפי בשר - 'טופו' הידוע לכולנו ועשוי מסויה, ו'סייטן' - שם חדש ומבטיח בעולם הטבעונית, העשוי מחלבון המצוי בחיטה ומקורו בסיין. ובכן אותו 'סייטן', הדומה לבשר הן במרקם והן במראה אשר הומצא על ידי נזירים בודהיסטים הנמנעים מאכילת בשר - 'גנב את ההצגה' כשהוגש כמנת שווארמה עסיסית וגולש מהביל ומתובל. טעמים של התבשילים עלה אף על המקור עצמו והיו שנשבעו כי לולא ידעו שמדובר בחתונה 'טבעונית' היו משערים שמדובר בחלקי בשר מהמובחרים שבמובחרים.. ובכן כל שנותר לנו לומר לקייטרינג, לזוג הצעיר, לטופו ולסייטן - סחתיין!

בליל שבת - העלה הרב ארי את האופציה להחשיב חלק ממש האיזון כמעשר כספים בגובה של **לפחות** כ 10% מהמס, היות והוא משמש לחינוך וכלכלת הילדים שחיובם אף הוא נובע ממצוות הצדקה.

בשבת - עלה החתן לתורה, בעוד גיסו מסלסל בדיוק רב בקריאת התורה וההפטרה ואביו מחזן בקולו הערב את תפילת מוסף. מזל טוב! לאחר התפילה ניסה אליאב לזר לפענח בשיעורו מהי נקודת הזמן אליה מתייחס ספר ויקרא ומתי חלו 'ימי המילואים' - בהם התקיים טכס הקדשת המשכן וחניכת הכוהנים. ספר ויקרא העוסק בתפקודו השוטף של המשכן, בדיני טומאה וטהרה ומתמקד במצוות, עלול להיחשב בטעות כ'על זמני'. אולם מנגד, ברורה לנו החשיבות הרבה שמייחס התנ"ך לתאריכים וזמנים כך שלא נוכל להתפשר ולא לדעת האם הפסוק: "ויהי ביום השמיני קרא משה.. " מתייחס ליום השמיני לימילואים או לשמיני לחודש ניסן.

ביום ראשון - יצאנו לדרך חדשה! נזכיר שלפני כמה שבועות קראה חברתנו רותי יערי על דפי העלון, לחשוב על רעיון אשר ירענן את מנהג משלוחי המנות המסכן את בריאות השיניים, מעלה את רמת הסוכרים בגוף ומתקבל אצל רבים כמחויבות חברתית מעיקה. הדבר נכתב בספר 'דברי הימים' - כלומר נשתכח.. והנה לקראת הפורים, יצאה קבוצת חברות ומועמדות ברעיון חדשני הנהוג בקהילות אחרות, במטרה ליישמו גם אצלנו. ההתנגדויות לא אחרו להגיע ונימוקי הדעות שכנגד, הופצו 'לעיני כל ישראל' במייל המשותף.. אלו מבקשים לאגד את הקהילה תחת "מנה אחת ודברים אחדים", ואלו מבקשים לשמור על משלוחי מנות אקסלוסיביים ואישיים. אלו מפעילים מערכת מקוונת ומשומנת על פי מודל קיים, ואלו מאלתרים ומפתיעים מהרגע להרגע. אפילו על 'ביטוח פאדיחה' אותו ניתן לרכוש בנפרד, חשבו יוזמי המהפכה ולא נתנו ליד הגורל להפתיעם, בעוד הצד שכנגד הציע להטיל גורלות כך שכל משפחה תקדיש משלוח מנות אחד ומכובד כראות עיניה, למשפחה שתעלה בגורלה. לאחר בדיקת היתכנות מורכבת מטעמים של יוזמי המהפכה קיבלנו בלילה את הבשורה על כך שנרשמו מספיק משתתפים למשלוח המנות הקהילתי והרעיון יוצא לדרך. ומה יעשו אלו שיקבלו 'משלוח מנות קהילתי' אולם לא הצטרפו אליו ואף לא רכשו מבעוד מועד את 'הביטוח' ?? - נחכה ונראה.

בקצב שכזה, בשנה הבאה ינצלו חברות הביטוח את המומנטום המביך ויעוטו עלינו עם הצעות מגוונות כמו: "פאדיחה מושלם", "פאדיחה מקיף"...

ואז, הגיע המייל שגאל אותנו מהתחבטויות הנפש וייסורי המצפון, המצטט מדברי הרב אילעאי עופרן שקורא תגר על ה- "לא נעים" וה- "לא להיות חייב".. נכדו של ישעיהו לייבוביץ', יוצא במלוא עוזו, בדעה מבריקה ומכוננת משלו וכופר ב'מהות הפולניות' שהשרישה בנו את עיקריה, באמצעות מצווה תמימה זו. צריך לדעת לקבל בלי להרגיש חייב! ללמוד לפתוח עצמנו לחוס ולשפע ללא מחשבות זרות, רגשי אשמה וחישובים מיותרים! ללמוד לקבל.. כי: "לקחת הוא לאהוב!" (יצחק אורפז). אמור מעתה גם בפורים: "ולקחתם לכם..". ובעצם, כך נהגנו מבלי משים לפני כשבועיים, על פי המלצתם של צוות 'ועדת דת' והרב ארי, כחלק מהזעקה לרחמי שמים בעניין הגשמים. אז, הכינו משפחות "מנות" שהוענקו דווקא לאלו אשר אינם נמצאים אתם בקשרים חברתיים הדוקים, מתוך נתינה אמיתית מצד המפתיעים וקבלה שלמה מצדם של המופתעים שרוחם התרוממה ללא התראה מראש. מסתבר בדיעבד שההמלצה אותה יישמנו בשטח ללא סימפוזיונים מיותרים, נבעה מתוך אינסטינקטים חברתיים בריאים.

ביום שני- ישב לו יעקב ליד הקופה כשהוא מאופר כליצן ופאה צבעונית על ראשו, מנגינות עליזות מתנגנות ברקע ובדיחה/חידה 'תורנית' מתנוססת על לוח המודעות שממולו. אולם חדי העין הבחינו בשלט מחאה על שולחנו, המתריע על כך שזו השנה האחרונה בה ישעשע את הציבור בתחפושותיו. כך ישב לו הליצן שהפך לעצוב וסרב לספר על המתחולל בקרבו. לאחר דין, דברים והפצרות מרובות סיפר על סיבת המחאה - הוא דורש מיידית לחדש את הגרדרובה שהתחילה לשעמם ולחזור על עצמה! למחרת זכה למסכה חדשה ממשפחת עקיבא ושוב קרנו פניו. ביום זה יצאה משלחת של כמה מחברינו לטיול בן יומיים: בעקבות "מסע המושבות" שנערך לפני כמאה שנה, בראשותם של הרב קוק והרב זוננפלד במטרה לקרב לעורר את לבבות החלוצים שבמושבות הצפון. פרטים ודיווחים יחכו לעלון הבא..

ביום רביעי- שבו ממטרי החורף לפקוד אותנו בעוצמה הראויה, לאחר היעדרות ממושכת. גם ממטרי קסאמים של בין ערביים, זכינו לקבל באותו היום והחזרות המתוכננות לקראת ההצגה בוטלו. תגובת המחץ מצדה של ישראל, בנוסף לפעולותיו של חיל האוויר, לא אחרה להגיע ושר התחבורה הודיעה מיידית מטעמה של ממשלת ישראל: שלושה חודשי נסיעה נוספים ברכבת ישראל לתושבי שדרות והסביבה - חינם!..

יורט קימלמן

ליונת ולאהרל'ה לוי ולכל המשפחה
מלף טוב לנישואי יצחק צבי"ל איילת
הרבה שמחה ונחת!

לצפרי וצפר שלומי אהרנסה וחנן אלף
ולכל המשפחה
מלף טוב לנישואי רבקי צבי"ל תומ
הרבה אושר ושמחה!

ברכות

ל: חובב לזר, עמר לנדאו ואלישי צ'ימבליסטה

ברכות חמות לרגל גיוסכם

מאחלים לכם שירות משמעותי ותורם

עלו והצליחו ועשו חיל

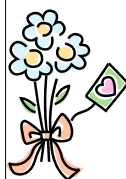
צאו לשלום ושובו בשלום!

לעדי יום טוב ולדניאל סימון

ברכות חמות לרגל השחרור מצה"ל

מאחלים לכם נחיתה רכה באזרחות

והצלחה רבה בבחירות ובאתגרים החדשים שבדרך...

enot חותם

דיווח ממוצגת הצעירים על הקיבוץ הדתי

לפני כשלושה שבועות התכנסה קבוצת צעירים בני הקיבוץ הדתי ל'מועצת הצעירים הראשונה'. המועצה - עליה הוחלט במועצת הקבה"ד שהתקיימה בסעד לפני מספר חודשים, הורכבה מחבריה מכיתות י' ועד לגילאי צבא. במהלך סוף השבוע בו התקיימה המועצה, השתתפנו בדיונים על נושאים שונים החשובים לנו הצעירים, אצלנו בקיבוץ, וכל הדיונים היו מכווני מטרה פרקטית. מטרתנו היתה לצאת עם החלטות שניתן ליישמן בקיבוצים ובתנועה. על ההחלטות שהתקבלו במהלך הדיונים במהלך סוף השבוע נערכו הצבעות במוצ"ש. לאחר מכן נעשו תיקונים והגהות ולבסוף יצאנו עם החלטות ברורות שאושרו ברוב קולות. הדיונים נעשו בפורמט של "מרחב חופשי". כלומר כל אחד היה יכול להציע נושא למעגל דיון שמעניין אותו ומי שהתעניין- הצטרף. בנוסף, היתה האפשרות לעבור בין המעגלים בצורה חופשית לפי רמת ההתעניינות. מנקודת מבטי - האישית, היו במועצה שני דברים עיקריים וחשובים: הראשון - העלאת המודעות לבעיות שהצגנו בפני הנכחים, היות מדובר החברה שעתידיים להיות פעילים מאוד בתחומים אלו בעתיד. השני- עצם קבלת ההחלטות.

אלו נושאי החלטות עיקריות:

הראשונה- ביחס לבתי הספר הקיבוציים. הצבענו מניסיונונו כבוגרים על נקודות החוזק ותורפה במה ניתן להיאחז ומה ניתן ורצוי לתקן.

השנייה- התייחסה למערכת החינוך הבלתי פורמאלית. גיבשנו הצעות פרקטיות כיצד ניתן לקדם מתוך מטרה למצוא שותפים לרעיון ועזרה מבית.

השלישית- התייחסה לבוגרים. אותה שכבה שכונתה בעבר "חבריה ג'". מדובר בניסיון להחיות מחדש גוף זה, במטרה לחזק את הקשר בין הבוגרים לתנועה וליצור ביחד מפעלים משותפים.

והרביעית- נקראה "חברת ש"ס". חס וחלילה שלא תטעו, אין שום קשר בינינו לבין אותה המפלגה.. החלטה זו שמה לעצמה מטרה לסיים יחד את הש"ס במסגרת הקבה"ד, מתוך ניסיון לחזק את התחום התורני בקרב החברים ובני המשק.

חשוב לציין שכל ההחלטות נעשו מתוך הערכה רבה למוסדות הקיימים ולא כביקורת! אנו מוקירים ומעריכים את כל מה שעושים בעבורנו. החלטות אלו הגיעו ממקום של רצון להתקדם ולצעוד יד ביד עם המערכת הנוכחית למקום אליו כולנו שואפים להגיע.

ד"ר אה

י"ד פורים פתח!

היריד המסורתי יתקיים אי"ה ביום ראשון, י"ד אדר ב', 16/3
בין השעות 10:00-12:30, במתחם חדר האוכל

מוזמנים לבוא וליהנות מתחנות מגוונות: באולינג, רולטה, מאהל בדואי, סוסים, רכבת ועוד...
וכמובן גם צ'מבלולו, פופקורן, קרטיבים והמון הפתעות שוות.

בואו בהמוניכם!

י"ד כיתה ח' ופנות השירות

יֵד הַרוּחַ הַיְהוָה - "שְׁלִיחַ חַד הַקְרָן הַכְחוּל"

מזל טוב. נולד לי ספר. לילד קוראים "שליח חד הקרן הכחול" והוא רק בן מספר שבועות, אבל גם בן עשרים וארבע שנים (מאז הורה כרעיון והתחיל תהליך הכתיבה).

"שליח חד הקרן הכחול" הוא ספר פנטזיה, כלומר עלילה המתרחשת בעולם מקביל שאינו מציאות חיינו. כמו ספרי פנטזיה אחרים הסיפור מתרחש בעולם מומצא שבראתי לפי הסדר שהתאים לי. וכמו ספרי פנטזיה אחרים, גם הספר שלי עוסק בבני אדם; ברגשות, ערכים ובעיות אנושיות לחלוטין, והפנטזיה היא רק תחפושת קלה להסרה מעל לרובד הממשי של הסיפור.

הסיפור עוסק מבחינתי בשתי שאלות מרכזיות: מהי חירות, והיכן היא מתממשת עבור אדם מאמין? ומה יקרה כשיבוא המשיח? (רמו – כל מי שמבין מה קורה, ינסה להכשיל את בואו). העיקרים האלה מוסתרים בסיפורו של בחור אחד, שמוצא שבר מקרנו האבודה של חד הקרן הכחול, ונגרר למסע חובק עולם בעקבות השברים, בניסיון להחזיר את השלם לקדמותו.

רוב השנים הללו ראיתי בכתיבה עניין אישי שלי, ולא רציתי לחשוף אותה לעיני זרים, מלבד יחידי סגולה שזכו לרשות להציף לעולמי הפרטי, לקרוא, ולהביע דעה. לפני בערך ארבע שנים, לאחר שקיבלתי החלטה שהספר ראוי לראות אור, יצאתי לשנת שבתון שמטרתה העיקרית היתה לשפר את הספר עד שאהיה מוכנה להוציאו לקהל הרחב. שלחתי את כתב היד לכמה קוראים שקיוותי שיחזירו תגובות רציניות. אלה שענו במייל אחד מלא תשבחות על כך שזה ספר מעולה וכדומה, אכזבו אותי. אלא שהחזירו ביקורות, שאלות, תלונות וכעסים, עזרו ועודדו. אפילו שאלות פשוטות כמו למה קראת לדמות מסוימת בשם זה, או מדוע היא מתנהגת כך ולא אחרת, אתגרו את החשיבה שלי ודרשו תשובות.

כל התהליך הזה הביא אותי לכתיבה מחודשת של הסיפור כולו. הרגשתי שעשיתי כל מה שיכולתי כדי לספר את העלילה שלי באופן הטוב ביותר שאני מסוגלת לו, כדי לשפר זאת עוד אני זקוקה לעזרה מקצועית – של עורך ספרות.

ועורכים הרי עובדים עם הוצאות ספרים, צריך למצוא אחת שתרצה לעבוד איתי...

תשובות שליליות עושות מצב רוח שלילי, והיו הרבה כאלה, עד ייאוש. ולבסוף, בערב פסח, לפני כמעט שנה, הגיע המכתב מ"גוונים" ובו ה"כן" שכל כך חיכיתי לו.

אנשי ההוצאה היו נחמדים להפליא, אחרי ניסיון כושל אחד, הם שדכו אותי לעורכת המושלמת בשבילי, טל איפרגן, שהפכה מאז לחברה שלי. גם הכריכה נעשתה בדיוק לפי רצוני, בעבודה של בן דודי הצייר אריה למדן. מצד שני ההוצאה רצתה כסף, סכום מאד גבוה, כדי לממן את הוצאת הספר, כי על הסופרים המשתוקקים פרנסתה.

כדי לממן חלק מעלות ההוצאה נכנסתי לפרויקט "ממון המון" באתר "הד סטארט" והזמנתי אנשים לתמוך בי ובספר. זו היתה חוויה מפחידה ומלחיצה לא מעט, כי לפי חוקי האתר אם לא אשיג את הסכום שהגדרתי תוך זמן נתון – כל הפרויקט ירד לטמיון. ובמקביל זו היתה חוויה מדהימה ומרשימה של עידוד, תמיכה, ומילים טובות שחזרו אלי מהתומכים שלי. רגשו והפתיעו אותי אנשים שספרו שגם הם עקבו בנשימה עצורה אחרי הסכום המצטבר ביום האחרון, ואפילו הכינו סכום כסף קטן בצד, כדי להתערב ברגע האחרון, אם יראו שלא עברתי את הרף. הפרויקט הצליח, תודה לאל, הכסף הועבר, התומכים קבלו את ספריהם ראשונים, הרבה לפני ההפצה הרשמית בחנויות, ואני מודה לכל אחד מהם על עזרתו והשתתפותו.

הוצאת ספר לעולם היא סוג של לידה. אחרי הריון של בערך עשר פילות הגענו, אני והספר שלי לנקודת הפיצול והפרידה. מכאן, הוא יעשה את דרכו בחיים בנפרד ממני, לטוב ולרע.

כל מי שרוצה להכיר אותו מוזמן לפתוח ולקרוא ואפילו לקנות עותק (אפשר בכולבו).

מזל טוב, ילד רוח שלי, בהצלחה בחיים.

שרית כרלף (צימבליסט)

לקראת ילד פורט

מכיוון שהשנה זו השנה הראשונה שאנחנו עוזבים את אולמי "שושנת יעקב" ועוברים לאולם הספורט שמעתה יקרא בשם: אולם "הרצים והאחשדרפנים" ועל מנת שלכולנו יהיה נעים, נוח, ושמח, מצורפות כמה הנחיות:

1. **מומלץ להגיע ברגל.** חניית: אופניים קלנועיות ואופנועים - במגרש הכדורסל הצמוד לאולם !!!

אין להניח אופניים בצידי הדרך או מול דלת הכניסה.

2. המגיעים בכל כלי תחבורה - אנא סעו בזהירות! הדרך תהיה צפופה ומלאה באנשים. המגיעים ברכב מתבקשים להגיע **מהכביש העוקף** ולחנות בחניית בי"ס הישן.

3. יש להישמע להוראות הסדרנים. השורות הראשונות יהיו שמורות למבוגרים. על הפרקט יהיו כסאות "כתר" לאנשים שאינם יכולים להשתמש במדרגות.

4. ילדים מתבקשים לשבת על הפרקט קדימה - **הורים יש לזכור שהילדים באחריותכם!!** במקרה של ילדים קטנים או כאלה שידוע שיהיה להם קשה לשבת בשקט, מתבקש אחד ההורים לשבת ליד הילד.

5. מאחר ואין להכניס עגלות ילדים לאולם בכל שטח רצפת הפרקט החדשה, ניתן יהיה להשאיר עגלות בחדר הכוח שנמצא בכניסה מצד ימין.

6. סוף סוף חזר אלינו החורף. יש לזכור שהאולם גדול ולא מחומם ולכן כדאי להצטייד בלבוש מתאים.

7. אין להכניס אוכל לאולם.

8. האירוע מוקלט ומתועד. לאחר פורים יהיה ניתן לרכוש דיסק של המופע ועל כך תבוא הודעה בהמשך.

בהפקת האירוע נוטלים חלק משתתפים רבים שהתאמצו לא מעט. נכבד את מאמצם ונישמע להנחיות להצלחת האירוע להנאת כולנו.

חג פורים שמח לכולם והרבה הנאה..

1. תרבות

“כארץ אהבתי השקף פורח”... ומה עם האנדר?

כמה מחשבות והבהרות בעקבות האסיפה, ממנה יצאתי בתחושה קשה מאד. הסעיף אליו אתייחס להלן נוגע לתמריץ הכספי שהוצע לבונים בשכונת שקד.

קצת רקע:

שכונת מנגו (שלושת המבננים הדו-משפחתיים המיועדים להריסה באמצע שיכון ותיקים) אמורה היתה להיות המשך טבעי של הקיבוץ- עבור משפחות חברים אשר הגיע זמן לעבור לבית קבע, אחרי למעלה מעשור של חברות. אנחנו, קבוצת משפחות כנ"ל, המתנו בשנים האחרונות לאישור מצד המוסדות לתחילת התהליך, עליו הוסכם בינינו מזמן. התבקשנו לחכות עד לביור נושאים שונים ומגוונים בתחום השינוי הכלכלי והדמוגרפי בסעד. ההמתנה הסבלנית מצידנו נעשתה מתוך הבנה של המורכבות וחוסר הוודאות בו הקיבוץ שרוי, ורצון לשתף פעולה עם צרכי המשק והקהילה.

לפני כשנה החליטו מוסדות הקיבוץ, באישור האסיפה, להמיר את שלב ג' של שכונת שקד מיעודו המקורי- כמתחם לבניה של תושבים- למתחם לבניה של משפחות חברים. נאמר לנו כי זכותנו לבחור באיזה מתחם אנו מעדיפים לבנות, ואכן, שכונת שקד, על מגרשיה הגדולים (גודל כמעט כפול ממגרש ממוצע בסעד) קסמה לחלק מאיתנו. חלק אחר העדיף את שכונת מנגו, למרות השטח המצומצם ועלות הבניה הגבוהה יותר, בשל היותה חלק משטח המחנה המסורתי, עם אופי בניה צנוע, מרחבים ציבוריים פתוחים וקרבה למוסדות הקהילתיים ולמשפחות הוותיקות (בניה במנגו יקרה יותר מאשר בשקד, משום שהבית הינו דו מפלסי ובעל גג רעפים. יתכן ועלויות הפיתוח תהיינה נמוכות יותר, אך נקודה זו אינה רלוונטית עבור חברים אלא רק עבור נקלטים).

יש לציין כי בתוך מוסדות הקיבוץ הרלוונטיים שררו חילוקי דעות קשים ביחס לסטטוס של שכונת מנגו- היו שסברו כי יש להקפיא את התהליך שם לחלוטין עד למילוי שלב ג' בשכונה, והיו שסברו כי אין זה הגון כלפי משפחות החברים אשר מתכננות לבנות שם. לשמחתנו, הוחלט ששני המתחמים יהיו פתוחים לבניה במקביל, אך נוכחנו לדעת כי שלב ג' של שכונת שקד, על ארבעה-עשר מגרשיו, הפך להיות "פרויקט הדגל" מצד חברת הבניה הנבחרת- קורום- ומצד הקיבוץ. הושקעו שם כספים רבים בתכנון ופיתוח, נערכו מספר פגישות עם הבונים הפוטנציאליים, הוכשרו מגרשים וכו', למרות שמספר המשפחות אשר הודיעו במפורש כי הן מעוניינות לבנות שם היה נמוך ועמד על 3-5 מתוך 14 פוטנציאליות, לעומת 2-3 מתוך 6 פוטנציאליות במנגו.

ככל שעבר הזמן, נוכחנו לדעת כי בכל הנוגע לשכונת מנגו התהליך מתעכב ומתארך, וחוסר הוודאות המתמשך גרם לחלק מאיתנו להחליט שאין טעם להמתין עוד ועוד לבניה, ועדיף לשפץ בית ישן. רוב ממשפחות הנקלטים אשר טענו כי הן מעדיפות לחיות בתוך המחנה, באווירה קיבוצית מסורתית, החליטו להמתין בינתיים עם הבניה ולהסתפק בקניית בית קיים עד לפתיחת מתחם ארץ הצבי (אחרות החליטו בכ"ז לבנות בשקד, ושיקוליהן עימן).

המוסדות הרלוונטיים ניסו להתמודד עם חוסר הפופולריות הזה באמצעות הגדלת שטח התכסית של הבתים במנגו, ע"י הורדת מגרש אחד מבין הששה. מהלך שנעשה מתוך הערכה שאופי הבניה הקוטג'י פחות קוסם למשפחות הצעירות, אשר תעדפנה בית חד מפלסי על הקרקע. מהלך זה לא הוביל, לצערנו, לנהירה של משפחות לכיוון המבוקש- אולי משום שהבית נותר קטן ביחס לאופציות בשקד, אולי בגלל הבדלי הגודל המובהקים בין המגרשים, אולי בשל טווח הגילאים הצעיר בשכונה- חברים לילדים וכו', ואולי משום שהתהליך בשקד מתקדם מהר יותר.

במקביל, החל לחץ מצד המשק להחזיר את ההשקעות בפיתוח המגרשים בשכונת שקד. חשוב להבין - עלויות הפיתוח תושטנה במלואן על המשפחות הבונות. משרד השיכון אמור, אמנם, להחזיר חלק מעלויות הפיתוח הנ"ל, אך זוהי הטבה לבונים ולא לקיבוץ, אשר יקבל את כספו בחזרה בכל מקרה. בשל הרצון (ההגיוני בהחלט) לזרז את החזר הכספים למשק, הוחלט לתמרץ את הבונים במידה ויעמדו בתאריך יעד אשר הוצב ע"י הקיבוץ, ויתחייבו לבניה בשכונת שקד תוך פרק זמן קצר, במענק כספי של 40,000-50,000 ₪. ראו זה פלא - עם פרסום התמריץ הנ"ל החלו לזוז העניינים בשכונת שקד, ומשפחות לא מעטות מזדרזות לקדם את התהליך.

שכונת מנגו מפונה בימים אלו מדייריה העכשוויים לדירות פנויות אחרות בסעד, אך בניגוד לשכונת שקד לא תהינה השקעות נוספות מצד הקיבוץ עד לגיבוש כלל הקבוצה. למרות שזהו צעד כלכלי הגיוני, מבחינה חברתית הוא בעייתי מאד.

האם קיבוץ סעד מעוניין לשמר את ההטרורגוניות הגילאית בתוכו? כנראה שכן, באשר (גם) עליה גאוותנו. האם הטרורגוניות זו תישמר בעוד מספר שנים, כאשר כל המשפחות הצעירות תבנינה את בתי הקבע שלהן בשכונת שקד ובשכונת ארץ הצבי? כנראה שלא. ייווצר מצב בו מתקיים פער גילאי אדיר בין מתחמים שונים בקיבוץ. לב המחנה יהפוך להיות מתחם מבוגר ומנומנם, בעוד הקהילה הצעירה יותר תתרכז בשולי הקיבוץ, בשכונות יעודיות. בינתיים, המבנים במנגו יעמדו ריקים, משכן למכרסמים.

אז איך ממריצים את המשפחות הצעירות לבנות בלב המחנה? כנראה שעבור מי שצריכים לבנות בית במקביל לגידול ילדים קטנים, לימודים אקדמאיים וצעדים ראשונים בשוק העבודה, התמרוץ צריך להיות כזה שיקל עליהם לבצע צעד בעל השלכות כלכליות כ"כ משמעותיות.

באסיפה הצעתי להשתמש בסכום שהוצע כתמריץ לבונים בשקד (400,000-700,000 ₪), ולחלקו גם לבונים במנגו, כלומר למספר משפחות גדול יותר - כך שהסכום המושקע ע"י הקיבוץ לא ישתנה; המענק לכל משפחה יהיה קטן יותר, אך עדיין משמעותי למי שזקוק לעזרה כלכלית בבניה (26,000 ₪ במקום 40,000 ₪).

בצורה זו המהלך הינו שיוויוני יותר ולוקח בחשבון גם אינטרסים קהילתיים (הצעת המחנה) ולא רק משקיים (החזר מהיר של עלות פיתוח המגרשים בשקד).

הצעתי את המהלך הזה למוסדות, והתבקשתי להעלות אותו באסיפה. כך עשיתי.

צר לי על האופן בו דברי נדחו באסיפה, באופן לא חברי, בטיעונים של חוסר זמן לדיון ו"מחטף". כמו כן, נפגעת מאוד מהצגת מהלך זה כסחטנות, בעוד ההצעה שלי אינה אמורה לגרוע ולו שקל אחד נוסף על הצעת המוסדות, אשר אושרה בסופו של דבר.

סלצית לזכר

מתנות לספרייה

יש לנו עניין רב במתנות ספרי קריאה באנגלית ובעברית – אבל אנו מבקשות שלא תביאו לספרייה מתנות ברוכות אלה בלי לתאם איתנו מראש.

תודה ולהתראות!

ריבה ורכטי

